

1520 23 Julii.

Prussia

773

Littere Leonis Papa decimi ad Sigismundum
Regem Polonie.

196
Charissime in Christo fili noster. Salutem et Apo-
stolicam benedictionem. Cum alias ex Maiestatis
tuae litteris intelleximus quae inter eam et Magnum
Magistrum Prussiae secuta fuerant, nosque nihil
magis quod firmam pacem et unionem inter
Christianos Reges et Principes, aliquae dispensa-
tiones ac si multas exoriantur non potuimus, non
dolore summaque animi et cordis nostri mestitia
affici, nec ullum magis praesens remedium fore
vidimus, quam ad Maiestatem tuam scribere
eamque benigne hortari, ut singulari sua pru-
dentia et bonitate gravioribus malis et scan-
dalis quae succedere possent occurrere atque
obviare vellet idque paternae charitatis, ac sincerae
dilectionis fecimus, non Maiestatem quidem tuam
reprehendere, sed factum ipsius ut par erat dam-
nare et improbare volentes. Ex litteris enim Maie-
statis tuae quae nuper nobis per venerabilem frat-
rem Prasmum Episcopum Glocen: eiusdem litterarum
apud nos oratorens reddita fuerunt intelleximus,
eandem litteram tuam, dicta scripta nostra ex intimo
charitatis affectu nata ac pastoralis officio nostro

convenientia in alium sensum quod mandato
nostro scripta fuerunt, a Maiestate tua interpre-
tata fuisse eamque suspicari quod falsis calu-
mniis a vobis prebetur contra eam partes sus-
ceperimus. Quod quantum ab intentione men-
teque nra alienum sit novit ille, qui nihil non
ignorat nosque nobis ipsis optime conscii
sumus, quod nullam prorsus causam undique
habuimus, quin te tanquam peculiarem filium
nostrum ac de fide Christiana optime semper
meritum in visceribus charitatis reveremus,
cum tu (ut Christianum principem ac vere
Catholicum regem decet) assidue bellum contra
Schismaticos et infideles semper gesseris, ex eisque
plures ac insignes victorias reportaveris.
Nos quoque sepius ob eum una cum venerabilibus
fratribus nris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardi-
nalibus ac tota Romana curia Publicam
letitiam ostenderimus, ac debitas omnipoten-
ti Deo, per solennis Missae celebrationem, gra-
tias egerimus nec unquam tristem ac sinis-
trum aliquem nuntium istinc nobis alatum
fuisse meminimus, hoc uno excepto quod
tanquam venuca et insolita nos valde commu-
tos fuisse mirari non decet cum de omnibus

etiam minimis nedum maximis rebus coram
Deo rationem reddituri sumus, ac propterea solliciti
ac vigilantes esse debeamus ne regis nobis commissi
curam & custodiam neglexisse censeatur.

Gratias autem Deo nro agimus quod ex novissi-
mis Maiestatis tue literis rem ipsam magis
distincte a parte que intelligimus, cognovimusque
ipsam tuam Mtem volita tua prudentia & mo-
destia in huiusmodi negotio processisse, & quod
in prefatum Magistrum sive eius exercitum fecit
ad invitam & coactam fecisse, sepiusque nostros
ac aliorum regum & Principum Nuntios & ora-
tores apud eam existentes, testatam fuisse quod
per eam non staret quin bonam pacem & concor-
diam cum prefato Magistro iniret.

Placuitque nobis intelligere celsitudinem tuam
etiam nunc paratam esse pacem & concordiam
huiusmodi sub nro & huius Sancte Sedis beneplacito
concludere.

Ad quam celsitudinem ipsam tuam in Domino
hortamur, eamque per viscera misericordie illius
cujus vires intervis gerimus, rogamus & obte-
stamur ut ab intestino isto contradictum Ma-
gistrum bello prout convenit abstinereas, ne illi ma-
lum pro malo, sed potius bonum reddere

cave minimeque hostilem adversus eum, sed be-
nignam ac paternam animum induas non igna-
rusque omnium victoriarum que acquiri com-
pararique possunt nulla est speciosior magisque
Deo & hominibus grata, quod se ipsum vincere
ac proprios affectus (quod hominis proprium
est superare acceperatque injuriam elementem
potius remittere & condonare, quod hostiles
ulcisci & prosequi. Quod si ut speramus & opta-
mus) eundem Magistrum quem bello & armis
non sine magna rerum omnium confusione
vincere possis clementia quam cetera animan-
tia quoque sentiunt eaque mansuefuit, lenis
atque placabilis ac eius duritiam paternam in-
dulgentia franges. Nec nos pro parte nostra decernimus
sed ad hoc auctoritatemque nostram interponemus, sicuti
aliis literis nuntius nostris apud eandem Matrem tuam
committimus, speramusque quod hujusmodi concor-
dia invita vires, quas contra vos exercebatis contra
Christi nominis hostes nulla re magis, quod
Christianorum Principum discordis exultantes
& confidentes, unitis animis convertere, ipsosque
debellare, ac fidei Christianae homines augere
& proferre curabitis. Id quod omnipotenti
Deo continuis precibus humiliter precere
& implorare non omitteremus. Datum Romae
apud S. Petrum sub Annulo piscatoris die 15 Julii